

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5Tos/31/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117010866
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Rešatková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2017:8117010866.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Evy Rešatkovej a sudcov JUDr. Evy Pirkovskej a Mgr. Iva Maruščáka na neverejnom zasadnutí konanom dňa 14.11.2017 v Prešove takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku z a m i e t a sťažnosť odsúdeného E.K. proti uzneseniu Okresného súdu Prešov sp. zn. 4PP/46/2017 zo dňa 04.07.2017.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Prešov sp. zn. 4PP/46/2017 zo dňa 4.7.2017 bola podľa § 415 ods. 1 Tr. poriadku s použitím § 66 ods. 1 písm. b/ Tr. zákona žiadosť odsúdeného E.K. o podmieňané prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 1T/5/2015 zo dňa 3.8.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 4To/108/2015 zo dňa 12.11.2015 a súčasne uložený aj trestným rozkazom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou, sp. zn. 2T/4/2013 zo dňa 28. 1. 2013, zamietnutá.

Proti tomuto uzneseniu podal sťažnosť ods. E. E. ihneď po jeho vyhlásení, ktorú následne prostredníctvom ním zvoleného obhajcu aj písomne odôvodnil. Rozhodnutie súdu považuje za nesprávne. Existujú formálne i materiálne podmienky na to, aby mohol byť podmieňane prepustený z výkonu trestu odňatia slobody. Po právoplatnom odsúdení bol od 15.12.2015 umiestnený na výkon trestu do Dubnice nad Váhom, kde bol zaradený do pracovného procesu, v rámci ktorého bol hodnotený kladne a normy plnil nadpriemerne. Od 7.9.2016 vykonával trest odňatia slobody v Sabinove. Z podanej správy ústavu vyplýva, že na podmienky výkonu trestu sa adaptoval bezproblémovo, správanie a vystupovanie mal slušné, nekonfliktné, povinnosti vyplývajúce z ústavného poriadku a zákona o výkone trestu odňatia slobody rešpektoval a plnil. Len z dôvodu nedostatku vhodných pracovných príležitostí nebol zaradený do pracovného procesu. Počas výkonu trestu mu síce nebola udelená disciplinárna odmena, ale nemal evidovaný žiadny disciplinárny trest. To, že splnil podmienky na podmieňané prepustenie, uznal i na verejnom zasadnutí prítomný prokurátor, ktorý navrhol žiadosti vyhovieť. Po celý čas výkonu trestu sa snažil si riadne plniť svoje povinnosti. Je slobodný, má byť v obci Dolné Naštice, do ktorého by sa chcel vrátiť. Pred nástupom do výkonu trestu pracoval, pričom súdu predložil potvrdenie, že po prepustení sa môže znova zamestnať. Uvedené skutočnosti preukazujú, že vo výkone trestu plnením povinností a svojím správaním preukázal polepšenie. So zreteľom na jeho osobné pomery možno predpokladať, že v budúcnosti povedie riadny život. Podľa jeho názoru splnil zákonné podmienky na kladné rozhodnutie súdu o jeho žiadosti na podmieňané prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Preto krajský súd požiadaval, aby jeho sťažnosti vyhovel, napadnuté uznesenie zrušil a z výkonu trestu odňatia slobody ho podmieňane prepustil.

Na podklade takto riadne a včas podanej sťažnosti odsúdeným, ako osobou na to oprávnenou, krajský súd v zmysle § 192 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia a zistil, že sťažnosť nie je dôvodná.

V prvom rade krajský súd preskúmaval postup konajúceho súdu, či tento netrpí takými podstatnými chybami, v dôsledku ktorých by bolo nevyhnutné napadnuté uznesenie zrušiť. Zistil pri tom, že konajúci súd postupoval podľa procesného predpisu, keď pred rozhodnutím o žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie tohto vypočul k argumentácii svedčiacej pre vyhovieň jeho žiadosti, pričom odsúdený mal možnosť sa vyjadriť aj k dôkazom vykonaným na verejnom zasadnutí a to všetko za účasti ním zvoleného obhajcu.

Následne sťažnostný súd posudzoval, či napadnutý výrok sťažovateľom je vecne správnym a zodpovedá zákonu. Vychádzal pritom z obsahu vykonaných dôkazov, ako aj z dôvodov napadnutého uznesenia, z ktorých plynie, že zamietnutie žiadosti o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody sa opiera o nesplnenie materiálnych podmienok uvedených v § 66 ods. 1 Tr. zákona.

Konajúci súd uzavrel, že z hodnotenia Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody v Prešove vyplýva menej priaznivá resocializačná prognóza u odsúdeného vzhľadom na požívanie alkoholických nápojov, pohlavie, vek, počet odsúdení a závažnosť trestného činu. Riziko sociálneho zlyhania je teda stredné. Z odpisu registra trestov zistil, že odsúdený má mimo odsúdení posudzovanej veci, v ktorej práve vykonáva trest, v registri trestov ďalšie štyri záznamy a to za majetkovú trestnú činnosť. Vzhľadom na správanie odsúdeného počas výkonu trestu, berúc do úvahy závažnosť spáchaného zločinu, pre ktorý je vo výkone trestu, konajúci súd nemohol vyvodiť, že sa polepšil a v budúcnosti bude viesť riadny život. Týmto záverom svedčí aj tá skutočnosť, že odsúdený je vo výkone trestu viac ako dva roky a počas tejto doby mu nebola udelená žiadna disciplinárna odmena. Správanie odsúdeného je teda skôr výrazom prispôsobenia sa samotnému režimu výkonu trestu ako jeho polepšeniu. Konajúci súd taktiež vyhodnotil aj disciplinárne previnenia odsúdeného počas výkonu väzby (napriek tomu, že boli neskôr zahladené), ktoré diskvalifikujú dôveryhodnosť jeho vyjadrenia, že sa poučil a že chce viesť riadny život, ako to prezentoval tak vo svojej žiadosti o podmiennečné prepustenie a aj na verejnom zasadnutí. Taktiež podľa konajúceho súdu nemožno opomenúť ani zľahčovať trestnú minulosť odsúdeného s poukazom na plynutie času, pretože oproti trestnej činnosti, ktorej sa odsúdený dopustil v minulosti (krádeže), v prejednávanej veci sa už dopustil závažnejšej trestnej činnosti (obchodovanie so zbraňami). Preto konajúci súd na základe uvedených skutkových a právnych skutočností uzavrel, že odsúdený vo výkone trestu odňatia slobody svojím správaním nepreukázal polepšenie, a berúc do úvahy jeho doterajší život nemožno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a teda stupeň jeho prevýchovy a polepšenia sa u neho nie je natoľko uspokojivý, aby bolo možné jeho žiadosti o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody vyhovieť.

S vysloveným záverom konajúceho súdu sa stotožnil aj sťažnostný súd, preto v celom rozsahu odkazuje na dôvody napadnutého uznesenia a v stručnosti k nim dodáva nasledovné:

Odsúdený E. E. vykonáva trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov uložený mu rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 1T/5/2015 zo dňa 3.8.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4To/108/2015 zo dňa 12.11.2015, ktorým bol uznaný vinným zo spáchania účasti na zločine nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami vo forme pomoci podľa § 21 ods. 1 písm. d/ k § 295 ods. 1 písm. a/, písm. c/ Trestného zákona spáchané vo viacčinnom súbehu. Uznesením Okresného súdu Bratislava V o veci sp. zn. 1T/5/2015 zo dňa 11.12.2015 bol výkon väzby u odsúdeného od 21.8.2014 do 12.11.2015 v predmetnej trestnej veci započítaný do úhrnného trestu odňatia slobody uloženého mu vyššie uvedeným rozsudkom. Súčasne odsúdený vykonáva aj trest odňatia slobody vo výmere 16 (šestnástich) mesiacov, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. 2T/4/2013 zo dňa 28.1.2013 (v spojení s uznesením Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. 2T/4/2013 zo dňa 3.2.2016 o neosvedčení sa v skúšobnej dobe a vykonaní trestu), ktorým bol uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona a prečinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 217 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Trestného zákona.

Odsúdený teda v prípade oboch uložených trestov začal vykonávať trest odňatia slobody dňa 21.8.2014 (kedy nastúpil výkon väzby vo veci vedenej pod sp. zn. 1 T/5/2015).

Za daných zistení je potrebné súhlasiť so záverom konajúceho súdu, že formálne podmienky na podmiennečné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody za zločin a prečin podľa § 66 ods. 1 písm. a/, b/ Tr. zákona boli splnené, a to ku dňu 21.04.2017.

Následne sťažnostný súd posudzoval tak, ako aj konajúci súd, či boli splnené aj materiálne podmienky, ktoré sú v zmysle § 66 ods. 1 Tr. zákona založené na preukázaní polepšenia sa odsúdeného počas výkonu trestu a na dôvodnom očakávaní, že odsúdený povedie riadny život.

V odôvodnení napadnutého uznesenia konajúci súd v podrobnostiach rozviedol, ako sa odsúdený správal počas výkonu trestu od jeho nástupu, čo plynie z hodnotenia ústavu na výkon trestu.

Vychádzajúc z tohto hodnotenia a obsahu spisového materiálu (rozhodnutí o uložení disciplinárneho trestu, resp. záznamu o zahľadení disciplinárneho trestu čl. 112-120) krajský súd dopĺňa, že odsúdenému bol počas výkonu väzby od 21.8.2014 do 12.11.2015 za skutky spáchané v dňoch 8.5., 30.8., a 30.10. 2015 (dokonca dvakrát), štyrikrát uložený disciplinárny trest spojený s umiestnením do samoväzby na dobu 5 dní, a to za fyzický konflikt s iným obvineným, či za opakované nadväzovanie kontaktov nedovoleným spôsobom. No len v prípade skutku zo dňa 8.5.2015 mu bol za dlhodobý a vzorný výkon činností pre všeobecný rozvoj osobnosti odsúdeného - výmena bielizne na izbe č. 1 a vykonávanie služby v sektore „C“ v období 20.12.2015 do 24.5.2016 na miesto udelenia disciplinárnej odmeny, disciplinárny trest za tento skutok zahľadený.

Po nástupe do výkonu trestu odňatia slobody dňa 12.11.2015 sa chovanie ods. E.K. zlepšilo, pričom sa mal podľa spomínaného hodnotenia bezproblémovo adaptovať na podmienky výkonu trestu. Tu krajský súd v zhode s konajúcim súdom poukazuje na to, že odsúdený v čase rozhodovania o jeho žiadosti bol vo výkone trestu odňatia slobody už viac ako dva roky a počas tejto doby mu nebola udelená žiadna disciplinárna odmena.

Dané zistenia potom preukazujú, že absentuje hodnotenie obžalovaného za dlhodobé pozitívne výsledky dosahované pri plnení programu zaobchádzania alebo za plnenie činností, ktoré súvisia so všeobecným rozvojom jeho osobnosti, ktorá činnosť by preukazovala polepšenie v zmysle požadovanom zákonom.

Na tomto závere nemení nič ani to, ak odsúdený bol zaradený do pracovného procesu, v rámci ktorého bol hodnotený kladne a normy plnil nadpriemerne, na čo poukazuje, pretože pokiaľ odsúdený neplnil program zaobchádzania v širšom rozsahu, ale iba v jednej jeho časti, preňho najjednoduchšej, to poukazuje na účelové správanie sa.

V rámci výkonu trestu odňatia slobody musí odsúdený totiž dodržiavať aj program zaobchádzania, ktorý ustanovuje cieľavedomé, komplexné a štruktúrované pôsobenie na odsúdeného so zreteľom na jeho osobnostné vlastnosti, odborné vedomosti a dosiahnuté vzdelanie, pričom z plnenia tohto programu je zrejmé, že odsúdený sa iba prispôbil podmienkam vo výkone trestu a adaptoval na prostredie väznice.

Pri posudzovaní zákonom stanovenej podmienky, či odsúdený preukázal polepšenie je potrebné kumulatívne hodnotiť nielen plnenie povinností odsúdeným počas výkonu trestu, ale aj jeho správanie. Na podklade predloženého hodnotenia možno síce uzavrieť, že u odsúdeného počas výkonu trestu odňatia slobody došlo k zmene v správaní, keď sa konštatovalo (po nástupe do výkonu trestu UVTOS v Sabinove), že správanie a vystupovanie má slušné, nekonfliktné, povinnosti vyplývajúce z ústavného poriadku a zákona o výkone trestu odňatia slobody rešpektuje a plní. Uvedené však nie je možné považovať za výraznú zmenu v správaní sa odsúdeného počas výkonu trestu odňatia slobody preukazujúce jeho polepšenie.

Okrem toho je potrebné tiež dať do pozornosti aj to, že u ods. E. E. je riziko sociálneho zlyhania do budúcnosti stredné, čo môže viesť k jeho recidíve vo vzťahu k páchaniu protiprávnej činnosti, čomu zodpovedá aj fakt, že u odsúdeného nejde o prvé jeho postihnutie za protiprávnu činnosť, pričom doposiaľ spáchal viac trestných činov a to nielen prečiny, ale v poslednom prípade aj zločin. Preto neobstojí ani sťažnostná argumentácia odsúdeného, že so zreteľom na jeho osobné pomery možno predpokladať, že v budúcnosti povedie riadny život, keďže po prepustení z výkonu trestu má zabezpečené bývanie a má možnosť sa ihneď zamestnať.

S poukázaním na vyššie uvedené sťažnostný súd uzavrel, že napadnuté uznesenie konajúceho súdu je vecne správne a zodpovedá zákonu, pretože materiálne podmienky na podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody u odsúdeného nateraz splnené neboli.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré sťažnostný súd vyhodnotil sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú a túto postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku zamietol.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.